

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

janvāris

58. gads Nr.1

Jāņa evaņģēlijs 8:12 - *ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.*

“Gaisma un gaismas...” Baznīcas lielos svētkos mēs ar Nīkajas ticības apliecības vārdiem pievienojamies dzejiskiem Kristus slavas vārdiem, apzīmējot viņu kā “gaismu no gaismas.”

Šajos Ziemsvētkos sevišķā veidā piedzīvosim šo vārdu spēku. Skauti un gaidas rīko īpašu Ziemassvētku laika akciju – „Miera gaisma no Betlēmes“. Decembra mēnesī “miera gaisma” ceļoja pa visu Eiropu ar svecītes liesmām. Savu ceļu tā sāk no Jēzus dzimšanas

vietas Betlēmē, no kurienes tad ceļo uz Austriju. Austrijas skauti un gaidas gaismu nodeva tālāk citiem Eiropas valstu skautiem un gaidām. Šogad gaismiņa nonākusi arī Amerikā - skauti un gaidas to izplata savās draudzēs, ģimenēs un sabiedrībā. Un šovakar Rīgas 90. skautu vienība un Zilā kalna 4. gaidu vienības Ņujorkā Betlēmes miera un draudzības liesmiņu nodos visai draudzei. Par priekšpēdejās dziesmas laiku skauti un gaidas iededzinās jūsu svecītes un dos jums iespēju šo miera un draudzības liesmiņu vest līdzī uz savām mājām. Paldies skautiem un gaidām par visām viņu pūlēm, sniedzot mums šo skaisto Kristus gaismas piedzīvojumu.

Kas bija, ir un būs tā “gaisma no gaismas”, kas atspīdēja Betlēmē pirms vairāk nekā 2000 gadiem? Ik gadus svinam mūžīgās gaismas svētkus, kad dienas ir

visīsākās un zeme atkal pagriežas uz saules pusi. Kristus ir teicis: *“Es esmu pasaules gaisma.”* - un pēc Kristus dzimšanas svētkiem dienas kļūst arvien garākas un gaišākas. Ar kristīgās ticības izplatīšanos iesākās gaišāks laiks arī cilvēces vēsturē. Tāpat kā pēc saulgriežiem dienas lēnām sāk atkal garākas kļūt, tā pēc Kristus jauna dzīves ziņa sāka atrast mājvietu cilvēku sirdīs. No laika sākuma grēkā kritušā cilvēcē ir valdījusi kārtība, kur noteicošais ir bijusi vara, aiz kuņas

stāv nāves tumsa. Kristus dzima, dzīvoja, mira un augšamcēlās, lai liecinātu par Dieva iecerēto kārtību, kur mīlestības gaisma atklājās kā augstākā vērtība uz ko varam paļauties, jo tā mūžīgo ievēd laikā un telpā.

Mēs daudzīnām gaismu, ko Kristus bērniņš ienesa pasaulē. Bet no pat sākuma tumsas spēki tiecās Kristus gaismu apslāpēt. Trīs gudrie, kas devās Jēzus bērniņu pielūgt, sekoja noslēpumainai spožai gaismai

debesīs – Betlēmes zvaigznei. Jeruzālemē gudrie satikās ar ķēniņu Herodu. Un Herods gudriem teica, ka vēlas “aiziet bērniņu pielūgt”, taču tie nebija Heroda patiesie nolūki - īstenībā viņš gribēja Jēzus bērnu nogalināt. Kad eņģelis trīs gudros sapnī brīdināja, viņi pie Heroda neatgriezās. “Tad Herods ļoti apskaitās un lika apkaut visus bērnus Betlēmē un visā viņas apkārtnē divi gadi vecus un jaunākus.”

Miera gaismas dalītāji Salas baznīcā.

1. rindā Laila Lapiņa, Krista Lediņa, Vilnis Pūris, Nikolajs Star, Emīle Mazzanobile, Lūkas Pūris.
2. rindā Dagnija un Dagmāra Lapiņas, Linda Rencs

Jēzus dzīves gaita sākās gaišuma apņemta - ar enģeliem, ar ganiem, ar trim gudrajiem. Kā gan tad Jēzus dzīve varēja beigties tik baigi un bēdīgi - ar mocekļa, ar krusta nāvi? Ja rūpīgi lasām Ziemsvētku stāstu, tad dzirdam, ka no paša sākuma bija sapulcēti tumsas spēki, lai Dieva gaismas staru izdzēstu. Mēs Kristus bērniņu redzam mātes Marijas klēpī "par enģeļiem jaukāku". Tumsas spēkiem šis bērniņš bija drauds, ko vajadzēja iznīcināt, jo ar Kristu tumsas vara sāks atkāpties un tai vietā par noteicošo kļūs mīlestības gaisma.

Kristus mums saka: "Es esmu pasaules gaisma, kas seko man, tas patiesi nēstāigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma." Ar Kristus ienākšanu pasaulē, no jauna atspīdēja tā pirmatnējā gaisma, kas pirmo reizi parādījās, Dievam sakot: "lai top gaisma - un gaisma tapa." Šī gaisma spīdēja, un visi, kas meklēja gaismu, pulcējās pie Kristus. Šīs pasaules tumsa mēģināja Kristus gaismu izdzēst, un pie krusta likās, ka tumsa bija Kristus gaismu pieveikusi. Bet ar Lieldienu rīta sauli pats Dievs šo Kristus dzīvības sveci no jauna ieddedzināja, un ar sveces neizdzēšamo spožumu Kristus mums apgaismo ceļu, kas visus Dieva bērnus aicina mūžīgā dzīvībā.

Kad pie Kristus griežamies lūgšanā, mēs sākam saskatīt kādu atspīdumu no Dieva gaismas mūsos. Šovakar - ar Dieva gaismas liesmu mūsu rokās - lai Dievs dod, ka mums top varbūt skaidrāks kā jebkad, cik nepieciešama mums ir tieši šī gaisma, kas nāk un ved pie Dieva.

Lai nonāktu pie latviešu tautas, šai Kristus gaismai bija jādodas no sirds uz sirdi - milzīgi gaŗā liecinieku virknē. Jēzus pirmie mācekļi, Galilejas zvejnieki, kļuva par cilvēku zvejniekiem, šo gaismu nododot ne tikai saviem draugiem un kaimiņiem, bet arī plašākā pasaulē. Kristus liecinieki bija ar mieru pat savas dzīvības nodot, lai šī Dieva gaisma atrastu jaunas mājvietas cilvēku sirdīs. Kristus vēsts ieradās pat pie mūsu tautas - un paldies Dievam, ka tā ieradās ne tikai ar krustneša zobenu, bet arī ar misionāru sludināšanu un ar reformācijas un brāļu draudzes ticības atjaunošanas degsmi.

Kad pats domāju par ticības lielo lomu, uzturot latviešu tautu daudzajās vēstures tumšajās naktīs, atgriežos pie Juŗa Helda dzejoļa, kas saucas "Svecīšu svētki". Tas noslēdzas ar šim te rindām:

"es dedzu šo sveci
viens pats un ar jums
lai esības ķīla tā ir

atkal un atkal
es dedzu šo sveci
un balss kāda saka man
nedzisīs"

Iededzinot savu sveci, dzejnieks liek mums apzināties, ka dzīvei ir vēl citas dimensijas — lūgšanas un ticības dimensijas. Kad iededzinām savas sveces, mēs no jauna iededzinām gaismas un mīlestības spēku mūsos. Šī sveču gaisma atkal izdzīsīs, bet mēs zinām, ka Kristus gaisma nekad neizdegs - to uztur paŗa Dieva mūŗīgais spēks, tā spīd ar "gaismu no gaismas".

Savas svecītes mēs iededzināsim ar gaismu, kas ceļojusi no Jēzus dzimtās Betlēmes. Ir zināms, ka Betlēme tagad ir smagu konfliktu vieta. Musulmaņi, kristieŗi un jūdi to uzskata par svētu, bet - nespēj kā kaimiņi sadzīvot... Īpaŗi pēc 2002. gada terorista uzbrukuma Kristus piedzimšanas baznīcā, kur priesteri un mūŗenes kļuva par gūstekņiem, saspīlējumi ir tikai kāpinājuŗies. Betlēmi apņēm droŗības mūŗis un pie vārtiem visi tiek rūpīgi pārmeklēti. Nav brīnums, ka tūŗisms, no kā Betlēme mēdza iztikt, nu sāpīgi sarucis.

Bet atcerēsimies, ka Betlēme ir bijuŗi Kristus sekotāji no pat Jēzus dzīves laika. Pēc pilsētas satversmes Betlēmes pilsētas galvai ir jābūŗ kristietim. Tagadējais Betlēmes pilsētas galva Victors Bataršē saka: "Ir viegli iedomāties, ka Betlēme ir pasaules centrs. Šī nevar būŗ vieta, kur nekad nav miera. Ja pasaulē reiz būŗ miers, tam ir jāsākas ņeit." Bet vai mums katram nav jāpiebiedrojas ņiem vārdiem, apliecinot, ka "mieram ir jāsākas ņeit" - mūsu paŗu ģimenēs, mājās un dvēselēs?

Mēs katrs apzināamies, kādā mēŗā tumsas spēkam ir vara pār mums. Mēs pārbaudījumu stundās padodamies savtībai, īgnumam, greizsirdībai un neticībai - un tā varmācība un nāves bailes savus tumsas iedīgļus var iesakņot mūsos. Bet Kristus bērna dzimŗana liecina, ka "spoŗa gaisma" var apspīdēt arī mūs - un arī mēs varam no jauna atsaukties enģeļa koŗa evaņģēlijam: "Miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts."

Uz dziesmu lapiņas vāka redzams, ka kristīgs palestīnieŗu puika iededzina Ziemsvētku sveci Kristus piedzimšanas baznīcā Betlēme. Es iedomāju, ka Kristus pats - gaisma no gaismas - kā puika būtu izskatījies itin līdzīgs, iededzinādams savas lūgšanas sveces un griezdamies pie Dieva ar Tēvŗeizes vārdiem: "Tavs prāts, lai notiek, kā debesīs, tā arī virs zemes." Āmen.

Laris Saliņŗ

Ziemassvētku ieskandināŗana Draudzes namā

Katru gadu, īsi pirms Ziemassvētkiem, Bruklinas nams pulcina latvieŗus uz gadskārtējo svētku svinēŗanu. Arī 2007. gada 15. decembris nebija izņēmums.

Tāŗu ņoreiz ņis pasākums bija nedaudz savādāks kā citās reizēs, jo Bruklinas nams tika pieskandināŗts skanīgajām bērnu balstīņām. Svētki iesakās ar pipar-

kūku cepšanu. Svaigi cepto piparkūku smarža piepildīja visus Bruklinas nama stāvus un atvēra mūsu sirdis svētku gaidām un brīnumam. Pirmais brīnums bija jaukais un neparastais svētkbrīdis, kura laikā mācītājs Laris Saliņš pastāstīja un parādīja Ziemassvētku stāstu bērniem izmantojot datora projektoru. Mazie bija sajūsmā! Arī pieaugušie bija patīkami pārsteigti par šo jaunievedumu un ar kādu interesi bērni klausījās stāstu un dievkalpojumu! Pat ierastās Ziemassvētku dziesmas skanēja daudz skanīgāk un siltāk!

Pēc jaukā svētkbrīža, viesi (kā jau pēc labi padarīta darba), sāka raudzīties uz galda pusi. Un mielasts tiešām bija varens! Par to bija parūpējušās čaklās un saimnieciskās Bruklinas nama saimnieces un Bruklinas skolas bērnu vecāki, kā arī Ilze Ritiņa, kuras gardās un skaistās tortes bija kā punkts uz "i"!

Turpinājums sekoja Bruklinas nama apakšējā stāvā, kur mazie Bruklinas skolas audzēkņi rādīja savu māku. Uzvedumā skolotājas Ineta un Marita iesaistīja arī vecākus, - lai bērni justos drošāki un lai visiem būtu jautrāk...

Uzveduma laikā "mazie rūķīši" saņēma ielūgumu (un tas bija otrs brīnums!) no paša Ziemassvētku Vecīša, doties uz lielo balli Ledus pilī. Taču pat mazie rūķīši zināja, ka ciemos nevar doties tukšām rokām. Tad nu visi našķi ņēmās cept kukulīti, kā arī tīt kamolīti un adīt zeķes! Darot savus darbiņus, mazie rūķīši paspēja gan padziedāt, gan parotaļāties, gan padancot. Pa ceļam viņi satika arī lācīti un gailīti un nemanot ātri visi atnāca uz lielo Ledus Pili.

Kad mazie izdzirdēja skaļus klauvējienus un soļus, sākās īstie prieki! Visi zināja, ka nāk Ziemassvētku

vecītis! Un nu rūķīši, no visas sirds dziedāja dziesmiņas un skaitīja dzejoliņus. Un tad bija klāt trešais brīnums – Ziemassvētku vecīša dāvanu maiss! Bērnu priekiem un gaviļēm nebija gala! Kādu brīdi nekas cits nebija dzirdams kā tikai papīra čaukstoņa un sajūsmas pilni saucieni! Ziemassvētku vecītis nebija aizmirsis arī par skolotājām un citiem viesiem, kuriem arī nācās skaitīt dzejoliņus, lai saņemtu kādu kārumu no Ziemassvētku vecīša maisa. Kad nu lielais maiss bija iztukšots, dziesmiņas izdziedātas un dzejoliši noskaitīti, Ziemassvētku vecītis pateicās mazajiem rūķīšiem par jauko priekšnesumu un devās pie citiem latviešu bērniem.

Svinības turpinājās vēl ilgi, jo vakara gaisotne bija kā radīta tam, lai katrs justu sirdī un dvēselē savu un mūsu visu kopīgo Ziemassvētku brīnumu, ticību un cerību...

Sīrsnīgi PALDIES vārdi daļībniekiem un viesiem, un visiem, kas piedalījās šo svētku organizēšanā:

- Ilonai Vilciņai kā Mazuļu skolas idejas autorei, tās dibinātājai un bērnu pasākuma organizētājai,
- saimniecēm Vijai-Ritai Eversone-Garvey, Aijai Kravaimei, Eītei Dancbergai un Olītai Brakovskai,
- Ainai Niedrītei un Bruklinas Skolas vecākiem par sarūpētajiem gardumiem,
- Ingai Laubertei, Regīnai Laubertei, Uldim Vilciņam, Mārai Bolis, Valdai Bolis, Mārai Leimanei, Inetai Rozei, Maritai Lazdiņai, Ilonai Vilciņai par telpu rotāšanu,
- mācītājam Larim Saliņam par jauko un neparasto dievkalpojumu,
- Erikam Niedrītim kā labākajam Ņujorkas Ziemassvētku vecītim,

- bārmēnim Andrejam Lazdam, Uldim Vilciņam par jauko deju mūziku un tehnisko nodrošinājumu,

- skolotājām Maritai Lazdiņai un Inetai Rozei par jauko bērnu priekšnesumu,

- Andrejam un Mārai Lazda par Bruklinas Nama sakārtošanu pēc lielās svinēšanas un visiem viesiem, kuri atnāca un ņēma daļību svētkos...

Ar karstām asarām raud sveces, Par aizejošo gadu skumst, Bet visu varošs Laika Vecis - dod atkal Jaunu gadu mums!

Bruklinas skolas saime novēl Laimīgu Jauno gadu visiem latviešiem lielās Ņujorkas apkārtnē! *Daiga Usmanova*

Ziemassvētku vecītis ar bērniem, vecākiem, un skolas pārzini Ilonu Vilciņu pie kriesās un skolotāju Maritu Lazdiņu pie viņa labās rokas

Ziemsvētku sezonas brīnumi Salas baznīcā!

Salas baznīcas saime no visām paaudzēm katru gadu ļoti nopietni un aizraujoši svin Ziemsvētkus kuplā veidā ar dažādiem pasākumiem katru nedēļas nogali decembra adventa laikā. Šogad Longailendas novads rīkojot svētku pasākumus piedzīvoja vairākus Ziemsvētku brīnumus! Ziemsvētku talkas jau sākās novembra sākumā. Šogad skolas brīvdienā Rutas Lediņas mājās, sanāca latviešu skolas bērni kopā ar vecākiem, lai ceptu Ziemsvētku tirdziņam masveidīgi garšīgās latviešu piparkūkas. Bērni Krista un Kriš Lediņi, Dagmāra un Laila Lapiņi, Anniķe un Āris Goldschmiti un Marissa Ejupa kopā dūšīgi palīdzēja mīklu rulēt, kuciņa formas izspiest, ar olu nokrāsot un beigās piparkūkas dekorēt kamēr Lediņu Ruta dežurēja pie abām krāsnīm. Bērniem bija liels prieks par šo pasākumu un cerams, ka šī skaistā latviešu svētku tradīcija turpināsies vēl viņu paaudzē nākotnē. Visas skaisti dekorētās piparkūku paciņas tika nodotas Salas baznīcas Dāmu komitejai Ziemsvētku tirdziņam.

30. novembrī putraimu desas talcinieki ieradās uz gadkārtējo desu talku. Pateicoties visiem meistariem, desas izdevās lieliski. Diemžēl, šogad ilgadīgais vurstmeistars Alfreds Trautmanis nevarēja ierasties, bet miesnieka atbildību uzņēmās Herberts Ledins, kurš katru desas garumu kārtīgi izmērija. Apmēram 100 desas likumi tika sagatavoti pateicoties visiem talciniekiem. Talka beidzās ar garšīgo frikadeļu zupu, ko Māra Vilciņa bija izvērijusi visiem izsalkušiem strādniekiem.

Katru gadu Salas baznīcas tautieši priecājās un lepojās par milzīgo dzīvo Ziemsvētku eglīti, kas staro ar tūkstošiem baltām spuldzītēm blakus altāram dievnama priekšā. Diemžēl šogad pilsētas ugunsdzēsēja inspektors aizliedza baznīcai lietot dzīvas eglītes. Kaut tas sagādāja visiem bēdas, Herberts Ledins izglāba situāciju un sameklēja visistākās Ķīnā ražotās Ziemsvētku eglītes, kuras pēc izskata bija ļoti līdzīgas dabiskām.

Lielais Dāmu komitejas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš bija paredzēts svētdien, 2. decembrī. Milzīgs liels darbs tur ielikts sagatavojot visas piparkūkas, pīrādziņus, dzeltenmaizes, rup-

maizes un vēl daudz ko citu. Tādēļ visiem rīkotājiem bija smags pārdzīvojums, kad no rīta pamostoties, redzēja ārā tikai sniegu un ledu. Visiem tajā momentā bija noskaņojums, ka tirdziņš neizdosies, nebūs apmeklētāji un visi tautiskie gardumi paliks nepārdoti. Braucot uz baznīcu svētdienas rītā, lielie ceļi bija vēl slidaini un avārijām pilni. Salas baznīca bija pustukša un visiem ieradusiem nelaimīga sajūta. Ērgelniece Irēne Upeniece Jasuta sliktu ceļu dēļ, kavējas un ieradās tikai pēc stundas. Bet par šo stundu, kā par brīnumu, ar kavēšanos, ieradās necerēti liels cilvēku skaits. Bija tiešām Salas baznīcai pirmais Ziemsvētku brīnumš, jo par spīti sliktam laikam, ieradās tik daudz apmeklētāju, ka bija jāklāj papildus galdus lejas telpā un atlikums Dāmu komitejas darbam bija iespaidīgs.

Longailendas latviešu skola rīkoja Ziemsvētku eglīti 9. decembrī. Pasākums sākās ar bērnu ludziņu, ko iestudēja skolas pārzine Zaiga Dūdare. Stāsts par skaistu Ziemsvētku dāvanu kastīti, kura nelaimīga, jo kastīte tukša bez dāvanu. Krista Ledina tēloja šo dāvanu kastīti. Viņai nāca palīgā mēnesis, vēji, rūķīši un vel daudz citi. Tie visi viņai deva dabas dāvanas un drīz šī ziemsvētku dāvanu kastīte bija pilna un laimīga. Skatuvi greznoja vairākas brīnišķīgi dekorētas Ziemsvētku eglītes un bērniem kostīmi bija skaisti šūti un grezni. Sekoja talantu pēcpusdienu, kur bērni dziedāja, spēlēja instrumentus, dejoja utt. Tad notika otrais Salas baznīcas Ziemsvētku brīnumš. Atklājas ka iemīļotā skolas pārzine Zaiga Dūdare bija iepriekšējā dienā baznīcā apprecējusies ar Michael Candela. To viņa bija paziņojusi vienai skolotājai tikai dažas dienas iepriekš.

Salas skola ar pārzini Zaigu Dudāri un vīru Michael Candela

Uz Longailendas skolas eglīti bija ieradies arī viņas jaunais vīrs. Jaunlaulātos skola pārsteidza ar baltu kāzu kūku un šampanieti. Skolas saime svinēja arī skolas pārzīnes kāzas. Vecāki bija sanesuši groziņus un uzklāja kāzu galdu. Visi nodziedāja "Daudz baltu dieniņu" un pēc tam "The Bride Cuts the Cake". Šī Longailendas latviešu skolas eglīti visiem spilgti paliks atmiņā, jo tajā lieliski arī nosvinēja skolas pārzīnes Zaigas un viņas vīra Mičael kāzas!

16. decembrī notika Salas baznīcas 5. Ziemsvētku ērģeļu koncerts. Uzstājas Guna Puntele ar vijoli un viņas vīrs Andrew Pantel ar ērģelēm. Abi arī dziedāja. Salas skolas kvartets Krista Lediņa, Marisa Ejupa, Ēriks un Katarīna Mazzonobile nodziedāja "Katru gad' no jauna". Mazie bērni, kaut tikai četri skaitā, jo citi slimības dēļ nevarēja ierasties, ļoti skaļi un skaisti dziedāja. Guna un Andrew visus iepriecināja ar sevišķi skaistu un greznu Ziemsvētku programmu ar pazīstamām svētku dziesmām. Citus gadus Salas baznīcas Ziemsvētku koncertos mākslinieks spēlēja tikai ērģeles. Šoreiz kopā ar ērģelēm, skaisti skanēja vijoles skaņas, kā arī solistu balsis un mazo bērnu korītis. Baznīcu greznoja arī lielā Ziemsvētku eglīte kā arī simtiem svečītes.

Sekoja pieņemšana lejas zālē pie bagātīga uzkodas galda dekorētu ar Rītas Juzupas skuju un svečīšu sakārtojumu. Tradicionālais karstvīns visus sasildīja. Publika izteicās, ka šis Ziemsvētku koncerts bija viens no vislabākiem un tie kuri nobijās atbraukt sliktā laika dēļ nokavēja kvalitatīvu koncertu.

Ziemsvētku vakaru Salas baznīcas dievkalpojuma apmeklētāji piedzīvoja līdz šim neredzētu trešo svētku sezonas brīnumu. Latviešu skauti un gaidas bija ieradusies formās ar Betlēmes miera gaismiņu. Māc. Saliņš sprediķī stāstīja par šo gaismiņu, ko Rīgas 90 skauti un Zilā kalna gaidas pavairoja iedezinot simtiem svečītes stiklu bļodiņās un izdalīja visiem dievkalpojuma apmeklētājiem. Visi priecājās par šo gaismiņu no Kristus, kas apgaismoja katram seju. Baznīcai elektriskās lampas tika nogrieztas un draudze tikai Betlēmes svečīšu gaismiņā, emocionāli nodziedāja pēdējo dziesmiņu "Klusa nakts, svēta nakts". Draudze pateicās latviešu skautiem un gaidām par šo brīnišķīgo Ziemsvētku dāvanu visiem draudzes locekļiem. Liela pateicība arī Lapiņu ģimenei, kurai savās mājas sargāja šo gaismiņu veselās divas nedēļas. Ļoti daudziem laimējās aizvest Betlēmes gaismiņas mājas par spīti vējiem un brīnumainā kārtā, gaismiņa dega visu Ziemsvētku vakaru un pēc tam arī Ziemsvētku dienā. Gaismiņa svētkos mājās deva īpašu spožumu! Par to bija visiem svētku viesiem jāpastāsta.

2007. gadā Salas baznīcas draudzes locekļi bija svētīti ar plašu Ziemsvētku programmu ar vairākiem skaistiem un mīļiem pārdzīvojumiem. Pateicoties daudziem indivīdiem, kuri ir gatavi ziedot laiku kalpot draudzei ar darbu un idejām, varam baudīt adventu laikā katru nedēļas nogalē bagātu Ziemsvētku pārdzīvojumi. Esam laimīgi kā mūsu jaunie bērni un viņa vecāki tik aktīvi piedalās visos Ziemsvētku laika pasākumos.

Ēriks Niedritis, MD

Aina un Ilmārs Stiebre, Indriķis un Jolanta Kaņepe un jubilāre, Māra Krauze Krūmiņa

Māra Krauze Krūmiņa – simtgadniece

Svētdien, 23. decembrī, gleznotāja Māra Krauze Krūmiņa atskatījās uz garu, bagātīgu un vērtīgu mūža gājumu šajā pasaulē. Jau iepriekšējā dienā, skaistā, saulainā sestdienas pēcpusdienā pie viņas sapulcējās daži viņas draugi un paziņas, lai būtu pirmie viņas apsveicēji tūlīt pēc ASV prezidenta Džordža W. Buša un viņa kundzes Lauras, kas bija pasteigušies atsūtīt dzimšanas dienas apsveikumu līdz ar oficiālo abu uzņēmumu, kā arī prezidenta vecāku apsveikumu. Simtgadnieci visas Ņujorkas draudzes vārdā sveica diakons Indriķis Kaņeps ar kundzi Jolantu, kas viņai pasniedza krāšņus ziedus. Ņudžersijas novada Dāmu komitejas vārdā jubilāri apsveica Aina Ozola arī ar skaistu ziedu velti. Tradicionālo kliņģeri bija cepusi Aina Stiebre, kas ar vīru Ilmāru dalījās atmiņās par agrākiem laikiem bijušajā Elizabetes-Ņuarkas draudzē, kur viņi kopā ar Māru Krauzi Krūmiņu bija ilggadīgi locekļi. Svinētāju grupu papildināja Māras apkopēja Lela (no Grūzijas) un kaimiņš, mazā Plimūtas ezeriņa īpašnieku apvienības priekšnieks. Dzīvojamo istabu apņēma Māras gleznotās klusās dabas un ainavas.

Māra Krauze Krūmiņa savā laikā studējusi Vinogradova studijā, kur iepazinās ar vēlāko vecmeistaru Mārtiņu Krūmiņu. Viņu draudzība turpinājās Purvīša darbnīcā, līdz abi apprecējās. Māra Krauze Krūmiņa ir Purvīša pēdējā izlaiduma māksliniece un beigusi akadēmiju 1944. gadā, kad krita Jelgava. Viņa pievērsusies galvenā kārtā klusai dabai ar puķēm. Kad bumbota Rīga, Māra ar vīru Mārtiņu meklējuši drošību Purvīša pagrabā. 1944. gada rudenī abi devās bēgļu gaitās un caur Dancigu atrada patvērumu pēckara Vācijā. 1950. gadā abi ieradās Amerikā, kur sākumā

dzīvoja Stamfordā, CT, tad Vestfildā, NJ un vēlāk Elizabetē. Kad Mārtiņš 1975. gadā aizgāja pensijā, abi pārcēlās uz skaisto Ņudžersijas kalnu un ezeru rajonu pie mazā Plimūtas ezeriņa Kitatinija kalnu grēdas pakājē, kur radušies daudzi no Mārtiņa ainavām un Māras klusām dabām. Māra savus darbus izstādījusi Redingā, PA un citur. Neilgi pirms Mārtiņa nāves (1992. gada 26. janvārī) abiem gleznotājiem tika sarīkota viņu darbu skate Jonkeru baznīcā.

Diakons Indriķis Kaņeps

JUMIS Meklē Dejotājus!

Kaut 2007. gada Dziesmu Svētki Indianāpolē lieliski izdevās un par rudeni, visi dejotāji varēja mazliet atpūsties, ir pienācis 2008. gads ar vēl vairākiem latviešu pasākumiem: Dziesmu svētki Rīgā jūlija sākumā un Rietumkrasta Dziesmu svētki Ventura, Kalifornijā. Novembrī, JUMA dejotāji nobalsoja, ka dejas kopa piedalīsies ABOS Dziesmu Svētkos!!! Janvārī sāksies nopietni mēģinājumi NYU danču zālē, 440 Lafayette Street, Manhatenā, ceturtdienas vakaros pusastoņos (7:30PM).

Rīgas Dziesmu svētkos Jumis piedalīsies arī svētku gājienā caur Rīgu reprezentējot Ņujorkas latviešus. Rietumkrasta Dziesmu svētkos, JUMIS aicināts kopā ar

Sietlas Trejdeksni deļot ģpašu Dziesmu svētkiem veltītu jaundeļu. Vēlamies piedāvāt iespēju piedalīties visiem Ņujorkā dzīvojošiem tautiešiem kuļiem interesē deļot un piedalīties Dziesmu svētkos Latvijā kā arī skaistā Kalifornijā.

Pieredze deļojot nav vajadzīga, tikai vēlēšanās piedalīties. JUMA deļotāju vecums no 20 gadiem līdz 50 plus. Šī būtu ideāla iespēja tiem Ņujorkas latviešiem kuri nekad nav piedalījušies Dziesmu svētkos, bet vēlās tādus piedzīvot, tagad pieteikties pie Kristine Varik, tel 917-951-4767, email: kristinite@earthlink.net.

Ēriks Niedrītis, MD

Pirmā rindā no kreisas:
 Indra Klaviņa,
 Sandra Tomlinsone,
 Ilze Aivare,
 Silvija Ozola,
 vad. Kristīne Varik,
 Marta Prāmniece,
 Amanda Ērgle,
 Martiņš Andersons,
 Vija Garvey.
 otrā rindā no kreisas
 Kārlis Ķirsis Jr.,
 Kārlis Ķirsis Sr.,
 Michael Garvey,
 Jānis Pupons,
 Ēriks Niedrītis,
 vad. Andris Krūmkalns,
 Pēteris Aivars,
 Andrejs Lazda

Nepievilieties...

Presbiterāņu mācītājs Brians Jones apraksta laulības Filadelfijā, kuŗas viņš nekad neaizmirsīšot. Atlētiskā 6 pēdas gaŗā līgava nebijusi viņa draudzē, bet pierunājusi mācītāju viņu mājās salaulāt — būšot jau tikai ģimene un daži draugi. Kad viņš tur ieradies, pagalmā bijusi vesela rinda motociklu. Iegājis mājās viņš apsēdies tā, lai netraucētu pāri, kas uz sofas spaidījušies. Viņš vērojis kā turpinājuši ierasties veči ar nokarenām ūsām, ādas jakās un ar vācu tipa bruņu cepurēm — ar alus kasti vienā un ēdamā groziņu otrā rokā. Brūtgāna brālis apsēdies mācītājam blakus un nolūzis.

Pēc vēl kādiem pieciem alinjiem brūtes māsa beidzot visus sadzinusi dzīvojamā istabā un tad nākusi līgava. Spicainās kleitas piedurknes neesot varējušas nosegt tetovējumus, kas stiepušies no potītēm līdz pat pleciem. Brūtgāna brālis atstutēts pret sienu. Mācītājs noteicis savu parasto laulību sprediķti un cik ātri vien varējis un nodeklarējis pāri par vīru un sievu.

Tad kāds kļiedzis: "Let's party!" Tūdaļ jauno pāri ielencis vesels bars, tos apskaudami un skūpstidami. Kad mācītājs beidzot ticis tiem klāt, lai apsveiktu un pasakaidrotu, ka viņam jāsteidzas projām, līgavas tēvs to dzirdējis, saķēris mācītāju pie rokas un kļiedzis: "Let's make a toast!" — uzzdersim! Tūdaļ parādījušās vodka un vīna pudeles.

Līgava paziņojusi: "Es pati gribu uzdzert. Es gribu uzdzert jums, čaļi. Jūs esat man tikpat kā ģimene." Tad viņa paskatījusies uz brūtes māsu un sacījusi: "Džēkī, tu esi man tikpat kā māsa." Bet Džēkī viņu tūdaļ pārtraukusi sacīdama: "Nu, tu vienmēr esi bijusi tāda kā māsa man." Apķērusies ap kaklu un šņukstēdama turpinājusi: "Vai tu atceries, kad es pazaudēju savu bērniņu pirms trim gadiem? Bez tevis es to nebūtu pārdzīvojis." Tad viņa pagriezies uz pārējiem un sacījusi: "Un arī bez jums. Es gribēju mirt. Jūs devāt man iemeslu dzīvot." Līgava turpinājusi: "Ričard, kad mans brālis mira, tu biji man klāt. Tolaik tu brauci lielo semi no krasta uz krastu, bet katru nedēļas nogali tu atnāci pie manis." Kāds viņu pārtraucis: "Tu arī esi bijusi pie mums. Kad es pazaudēju darbu, tu man nesi pārtiku un nopirki bērniem skolas drēbes. Es to nekad neaizmirsīšu."

Tā tas turpinājies kādas 10 minūtes. Kāds pieminējis draugus, kas bija palīdzējuši nopirkt auto, kad citādi nevarēja nokļūt uz darbu. Citam bija

grūtā brīdī pieskatīti bērni. Cits stāstīja kā divi no klātesošajiem viņu sagaidījuši pie cietuma un ļāvuši dzīvot pie tiem līdz kamēr viņš varējis atļauties pats savu dzīvokli. Kad visi savu pasacījuši, līgava, ar alus glāzi rokā, pārlaidusi acis visai istabai, tad to pacēlusi un sacījusi: "Uz draugiem!"

Savu stāstu nobeidzot, mācītājs raksta: "Es pārlaidu acis istabai un nodomāju, ka draudzei vajadzētu būt šādai." (Biker Wedding, Brian Jones, Christian Century April 18, 2006, p. 12f)

Kas motcīšu večiem un viņu ģimenēm liek uzvesties kā draudzei, un kas mums traucē darīt tāpat?

Katram musulmam vajag maksāt *zakat* — ne biblisko desmito tiesu, bet pietiekami daudz, lai kopienē neviens nebūtu trūcumā. Perno pavasari *Chicago Tribune* (21.IV.06) rakstīja, ka tagad Amerikā *zakat* esot 2,5% no ienākumiem. Tajā pat rakstā ziņo arī, ka Čikāgas melnājo draudzēs daudzi dodot desmito tiesu, 10% no saviem bieži vien pat trūcīgajiem ienākumiem.

Un mēs? Nerunāsim nemaz par biblisko desmito tiesu. Kā būtu, ja mēs praktizētu *zakat*, t.i. labdarībai, palīdzībai dotu tik pat, cik Amerikas muslīmi un — interesanti — arī amerikāņu luterāņi — apmēram 2.5% no ienākumiem?

"Ko tas palīdz, mani brāļi, ja kāds teic, tam esot ticība, bet tam nav darbu? Vai ticība viņu var izglābt? Ja brālis vai māsa ir kaili un tiem trūkst dienišķās maizes, bet kāds no jums viņiem teiktu: "Ejiet ar mieru, sildieties un ēdiet," bet nedotu viņiem to, kas miesai vajadzīgs, ko tas palīdz? Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā ir pati par sevi nedzīva" - raksta Jēkabs savā vēstulē (2:14-17).

Draudzes nodevas dvēselei nekādu labumu nedara. Pāris simtu dolāru gadā cilvēkam, kam ienāk vairāki tūkstoši mēnesī, ir smieklīga prasība Tas gada laikā restorānos dzeramnaudās vien var viegli izdod vairāk. Un tas, kam maz, tas sakož zobus un nodevu nomaksā tāpat kā kuŗu katru citu nodokli. Un ja to dara ar rūgtumu, tad nekādas svētības arī tur nav.

Bet brīvprātīgi uzņemties disciplīnu dot labdarībai ja ne desmito tiesu, tad vismaz islamiešu *zakat*, savus 2.5%, tas tev liek pārvērtēt tavas prioritātes, tavas vērtības - tas tev liek jautāt, kas tev dzīvē ir pirmajā vietā — uz ko tu īsti paļaujies - uz savu naudu vai uz Dievu? Un tas tev palīdz garīgi augt. Luters ir sacījis, ka tas, uz ko tu paļaujies, tas ir tavs Dievs. Kas tad ir tavs Dievs - Jēzus Kristus Tēvs, - jeb tavi, vai draudzes, tūkstoši bankā?

Ja jājautā, vai neesam noguruši labu darot, tad runa ir nevis par simtiem, bet par tūkstošiem, ko mēs esam spējīgi ziedot, bet neziedojam vis — sev par ļaunu!

Nav gan laikam neviens no mūsu draudžu locekļiem cietumā, nav neviena bez pajumtes. Cik zinām, neviens nav izsalcis, neviens nestāv kautkur uz stūra ar izstieptu roku. Motcīšu sabiedrībai un Čikāgas melnājo draudzēm tas visas ir zināmas un ikdienā redzamas problēmas. Lai palīdzētu, nav grūti dot pat desmito tiesu - jo tikai pateicoties Dievam man nav jāguļ zem tilta.

Bet Rīgā joprojām noskranduši bērni ubago uz ielu stūriem. Un lauku skolās daudziem ir jāiztiek bez pusdienām. Un tiešām jābrīnās kā pensionāri vispār spēj izdzīvot. Un tā ir mūsu tauta, mūsu māsa un brāļi, meitas un dēli, tēvi un mātes!

Nav jau, ka mēs neko nedarām Paldies Dievam un devējiem mēs, LELBA un tās draudzes, barojam bērnus vairākās skolās, palīdzam veciem cilvēkiem, atbalstam māsu draudzes. Jā, mēs dodam. Bet mēs pirmajos gados, kad varēja sākt palīdzēt, devām un darījām daudz vairāk nekā tagad.

Pēdējos gados mācītāju, atraitņu un evaņģelistu veselības apdrošināšana ir paņēmusi laivas tiesu. Divi gadus bijām uzlikuši \$ 30,000 robežu, 2008. gadā LELBA pārvalde lēma dot tikai \$ 20,000, jo ziedojumu ienāk mazāk un ir arī citas vajadzības, bieži vien spiedīgākas par veselības apdrošinājumu.

No draudzēm vai to dāmu komitejām lūdzam dot savu māsu draudžu mācītāju apdrošināšanai. Šogad līdz oktobra sākumam esam saņēmuši tikai \$ 5,500.

Katru rudenī draudzēm piesūtām šādu lūgumu ziedot un ziedojumu aplokšnes, ko ar sinodes lēmumu draudžu vadība, kopā ar ziedojumu aplokšni, piesūta mājās katrai personai, kuŗas adrese draudzei ir. Arī tiem, kas nav draudzes locekļi!

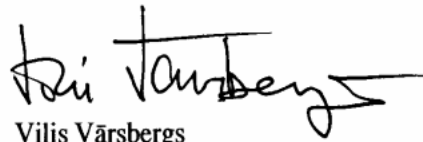
Pusi no aploksnēs saziēdotā draudze var paturēt savam palīdzības darbam Latvijā. Šogad līdz 1. oktobrim saņemti \$12,000.

Kristieša dzīves piepildījums ir garīgi augt un pilnveidot kristīgu dzīves veidu: kopt kristīgu namturību, dzīvot ar kristīgu pieeju laikam, spējām un naudai, mācīties palīdzēt un ziedot. **Tāpēc mēs arī Tevi izaicinām ziedot — ziedot tik daudz, līdz tu jūties labi, gandarīts;** līdz "It feels good," kādreiz sacīja kāds draudzes kasieris.

Nerunāsim par desmito tiesu — bet mēs varam gan mērķēt uz 2.5% no ienākumiem. Tad varēsim palīdzēt daudz, daudz vairāk. Un tad nebūs jānopūšas, ka mūsu draudzes nav tādas kā tas tur motcīšu klubs. Un tad nebūs jābažģijas Bībelē lasot:

"Nepievīlieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus. Proti, kas sēj savā miesā, tas pļaus no miesas pazušanu, bet kas sēj garā, tas pļaus no gara mūžīgo dzīvi.

Tad nu nepiekušsim labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim. Tad nu kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem" (Gal. 6:7-10).

Vilis Vārsbergs
LELBA palīdzības nozares vadītājs
2007. gada 22. oktobrī

LELBA kasē

PLĪDZĪBAI LATVIJĀ 2006. gadā

Ieņemts:

Ziedojumi vispārējām vajadzībām	\$ 26,884
Mācītāju, u.c. veselības apdrošināšanai	10,445
	\$ 37,329

Izdots:

Mācītāju u.c. apdrošināšana	\$ 30,000
Neretas skolas bērnu pusdienām	1,000
Slimības pabalsts Latvijas mācītājam	500
Vasaras svētdienas skolai Latvijā	2,800
Diakonijas krīzes centram, sievietēm ar bērniem	900
	\$ 35,200
Administratīvie izdevumi - ziedojumu aplokšņu & vēstuļu izgatavošana un piesūtīšana draudzēm	1,067
	\$ 36,267

Sevišķi ziedojumi

kas nogādāti pēc ziedotāja norādījuma:

Pakāpieniem	\$ 3,000
Neretas ev. lut. draudzei	3,000
Tomes ev. lut. draudzei	1,000
Bāreņu namam	200
Zupas virtuvei	200
Kaltenes ev. lut. draudzei	600
	\$ 8,000

Kopā caur LELBA kasi 2006. gadā

palīdzībai Latvijā nosūtīti \$ 43,200

**Lūdzu atbalstiet šo pasākumu nosūtot ziedojumus pievienotā aploksnē!
Puse no saņemtiem paliek mūsu māsu draudžu atbalstam.**

LKIA īpašuma "Rota" pirkšanas iespēja

Latviešu kara invalīdu apvienības (LKIA) valde, ir nolēmusi piedāvāt savu īpašumu Elka Park, NY mūsu draudzei par ļoti izdevīgu cenu \$150,000. Draudzes valde šo piedāvājumu pārņēma savā decembra sēdē un nolēma, ka šī īpašuma pirkšana ir ļoti svarīga mūsu draudzei un draudzes nometnei.

Ir vairāki iemesli, kamdēļ draudzes interesēs ir šī īpašuma iegāde.

1) Rota ir kalpojusi latviešu sabiedrībai turpat 50 gadus. LKIA labprāt vēlētos, ka īpašums, ko viņi ar savām rokām uzbūvējuši paliktu latviešu sabiedrībā. LKIA biedru skaits ir sarucis un draudzes paspārnē Rota varturpināt kalpot latviešu sabiedrībai.

2) Rotai ir kopīga robeža ar mūsu Lauku īpašumu (nometni). Draudzei ir ļoti svarīgi gādāt, ka šis īpašums īpašnieki ir labvēlīgi draudzei un mūsu interesēm. Ja Rota tiks pārdota atklātā tirgū, nav zināms, kas to nopirks.

3) Rotas īpašniekiem ir tiesības izmantot nometnes

ezeru un mums ir Rotai jāpiegādā ūdens. Ja Rotā attīstītos kāds komerciāls uzņēmums, vai zeme tiktu sadalīta apbūves gabalos, uz reizi daudziem svešiem cilvēkiem būtu tiesības izmantot mūsu nometni veidā, kas varētu traucēt mūsu darbību.

Tamdēļ ir ļoti svarīgi, ka draudze pieņem šo piedāvājumu. Lai to izdarītu, ir nepieciešams pilnsapulces lēmums. Lai pilnsapulce būtu lemt tiesīga par nekustināma īpašuma iegādi, tai ir kvorums 10% no aktīviem draudzes locekļiem. Tamdēļ, ir ļoti svarīgi, ka jo kuplāks draudzes locekļu skaits piedalās pilnsapulcē 10. februārī Salas baznīcā un atbalsta Rotas pirkšanu.

(Rotas pārdošanu vēl LKIA ir jāpāstiprina LKIA biedru pilnsapulcē, kas notiks aprīlī. Liekam to mūsu draudzes pilnsapulces darba kārtībā, lai nebūtu jāsasauc vēlāk atsevišķa pilnsapulce un būtu gatavi rīkoties. LKIA, kā organizācija, nav šo jautājumu līdz galam izlēmusi.)

M. Zālīte, draudzes priekšnieks

Dzimšanas dienas februāra mēnesī

2	Dzeduss, Marta	10	Mangulis, V. Richards	16	Bumburs, Margaret	25	Veinbachs, Zigrīda
2	Pelkaus, Janis	10	Niedritis, Eriks A.	16	Lacis, Indulis	26	Baumanis, Osvalds
3	Lismanis, Rasma	10	Rasums, Edvins	17	Schulmeisters, Vizbulite	26	Valdmanis, Anita
3	Preiss, Karlis	11	Surmanis, Peteris	18	Kerno-Akerberga, Inta	28	Darznieks, Ingrida
3	Sahagian, Aija	12	Cernoks, Ausma	19	Dzilna, Ilmars	28	Jansons, Anna
4	Ziverts, Manfreds	12	Malins-Rivera, Arlene	19	Krumins, Tija	28	Jansons, Ingrida
5	Treimanis, Gil	12	Sturms, Elenora	21	Gross, Janis	28	Lakis, Mara
6	Drava, Gaida	13	Cace, Marija	22	Paberzs, Fricis	28	Lelkes, Lita
6	Lusis, Mara	13	Kovisars, Marite	22	Sics, Zenija	28	Van Valkenburg, Laura
7	Bibelnieks, Anda	13	Kundzins, Viesturs	22	Zalite, Martins	29	Aldzeris, Gunta
7	Ivanovs, Georgs	13	Reinholds, Elfride L.	23	Goldschmidts, Dagnia	29	Berzins, Ivars
7	Jansons, Uldis	14	Krumins, Velta	23	Mortensen, Inta	29	Cimbulis, Gunta
7	Vasers, Biruta	14	Liepins, Laila	23	Singletery, Daile	29	Skulte, Renate
8	Opsis, Ingrida	14	Zmuidins, Roberts	24	Glaznavs, Verners		
8	Rosenberg, Ilga	15	Gallant, Ilze	24	Lezdkalns, Silvija		Sveicinām mūsu februāra jubilārus!
9	Arsons, Rasma	15	Lejasbunde, Peteris	24	Vitols, Janis		
9	Briedis, Inese	15	Somers, Diana	25	Kruze, Janis Dzems		
9	Jurevics, Silvija	15	Surmane, Biruta	25	Racibarskas, Marika		
9	Terins, Arnolds	16	Abens, Anna	25	Skinkis, Maija		

Christmas light

Christmas is a celebration of light. This year we celebrated Christ's light with light that our scouts brought from Bethlehem. The mayor of Bethlehem: "It is easy to imagine Bethlehem as the center of the world. This cannot be a place that never knows peace. If the world is ever to know peace, it must start here." But don't all of us have to join his affirmation that "peace must start here" – in our own families, homes and souls?

A special event on the upcoming calendar are the Church's yearly meeting on February 10th on Long Island. We will vote about buying the "Rota" property adjacent to our camp.

Come to the service and game night at the Draudzes nams on January 26th and to the Valentine's Day Ball on February 16th!

Laris Saliņš

Svētības akti

Draudzei ir piepulcējusies vēl viena locekle – 2. decembra dievkalpojumā tika iesvētīta Inīta Graudiņa – Cordazzo. Ziemeļu novada ļaudis ir paguvuši iepazīt un iemīlēt Inītu un viņas ģimenes locekļus, jo iesvētes mācības laikā pie mācītāja Jura Saivara Inīta regulāri apmeklēja dievkalpojumus un draudzes sarīkojumus, bieži vien kopā ar vīru Marku un dēliņu Aleksi.

Attēlā: A. Lezdkalns, M. Kļaviņš, S. Lezdkalne, I. Spalviņa, M. Braunfelde, G. Aperāns, Dz. Zariņa, K. Reinsons, J. Reinsone, māc. J. Saivars, I. Graudiņa – Cordazzo, I. Gaujers, B. Kļaviņa, G. un C. Cordazzo, M. Cordazzo un nogurušais Alex Cordazzo.

Inga Saivare foto

Ziemassvētku noskaņā, 22. decembrī Jonkeru baznīcā mācītājs Juris Saivars kristīja Inītas un Marka Cordazzo dēlu Alex Cordazzo. Attēlā krustmāte Ilze Graudiņa, Inīta Graudiņa – Cordazzo, Mark Cordazzo ar Alex, māc. Juris Saivars un krusttēvs Michael Minnerly.

Inga Saivare foto

Ņudžersijas skolas eglītē
Trīs gudrie no austrumiem skolas
jaunās telpās Short Hills:
Matīss Mednis, Kārlis Kancāns,
Andrejs Rumpēteris

Dievkalpojumi un sarīkojumi Nujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Janvāris – 2008				
Svētd. 13	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko novada info. sapulce		
Svētd. 20	10:30 Saliņš, seko Novada informācijas sapulce	10:00 Saivars, seko lasīšanas kopa		
Sest. 26.				17:00 Draudzes namā, Saliņš, Novada sapulce, spēļu vakars
Svētd. 27	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko Kultūras dienu koncerts		
Februāris – 2008				
Svētd. 3.	10:30 Saliņš, seko Kredīta sabiedrības pilrsapulce	10:00 Saivars		
Svētd. 10.	11:00 Draudzes gada sapulce ar dievg.			
Sestd. 16				20:00 Draudzes namā Sirsniņu dienas balle
Svētd. 17.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 24..	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko Skautu un gaidu sarīkojums	14:30 Istoranžā, Saliņš	
Marts – 2008				
Svētd. 1.	10:30 Saliņš	10:00 Kalpaka dievkalpojums, Saivars,		
Svētd. 8.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko pankūku brokastis		

Ņujorkas Latviešu Kredīta Sabiedrības gada sapulce sekos Salas 3. februāra dievkalpojumam.

Ciešanu laiks sākās ar Pelnu dienu 6. februārī. Ieejot Ciešanu laikā draudzes gada sapulces dievkalpojums būs ar Svēto vakarēdienu.

Bībeles stundu kalendārs Jonkeru baznīcā: 17. un 31. janvārī, 14 un 28 februārī, 13. un 27. martā, 10. un 24. aprīlī, 8. un 22. maijā.

Ņudžersijas novada informācijas sapulce **nenotiks** 3. februārī 14:30 Istoranžā kā ziņots iepriekšējās Baznīcas ziņās. Novads izziņos jauno datumu.

Svētdien, 27. Janvārī, pkst. 11:15 no rīta, pēc dievkalpojuma Jonkeru dievnamā Ņujorkas Kultūras dienas koncerts: Kristīne Adamaite – ērģeles, Artis Sīmanis – saksofons. Programmā – latviešu komponistu mūzika no mākslinieku jaunā kompaktdiska. Koncertu atbalsta: ŅLOP sadarbībā ar TILT s, ALA izglītības nozari un Latvijas Valsts Kultūrkapitāļa fondu.

Indriķa Kaņepa raksta - *Kā dzīvais Dievs darbojās cilvēka dzīvē* - turpinājums aiznākošās Baznīcas ziņās.

2008. gada vasaras nometnes kalendārs:

1. periods: no 6. jūlija - 20. jūlijam

2. periods: no 20. jūlija - 2. augustam

Īkšķīšu A nedēļa: no 13. - 19. jūlijam

Īkšķīšu B nedēļa: no 20. - 26. jūlijam

Īkšķīšu C nedēļa: no 27. jūlija - 2. augustam

Valodas nometne: no 3. augusta - 16. augustam

Valodas Īkšķīši: no 3. augusta - 9. augustam

Senču nometne: no 10. augusta - 16. augustam

3x3: no 17. augusta - 24. augustam

Melnais lācis 19. jūlijā.

Nujorkas latviešu ev. lut. draudzes gada sapulce 2008. gadā

svētdien, 10. februārī plkst. 11:00

draudzes Salas baznīcas telpās

Dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu, plkst. 11:00

māc. L. Saliņš, māc. J. Saivars, diak. I. Kaņeps

Sapulci vadīs draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālīte ar šādu darba kārtību:

1. Sapulces vadības konstruēšanās
2. Ziņojumi par draudzes garīgo darbību
3. Draudzes saimniecība un 2007. gada pārskats
 - a) Draudzes priekšnieka ziņojums
 - b) Kases pārskats un bilance
 - c) Revīzijas komisijas ziņojums
 - d) Pārskatu pieņemšana
4. 2008. gada
 - a) Draudzes budžets
 - b) Lauku īpašuma budžets
5. Darbības nozares
6. Latviešu kaŗa invalīdu apvienības „Rotas” pirkšanas pilnvarošana (skat. rakstu 9. lpp)
7. Amatpersonu un delegātu vēlēšanas
8. Ziņojumi, priekšlikumi, ierosinājumi

Salas novada dāmu komitejas cienasts.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

